

Konferens: LILAC 2016 i Dublin

Ramona Mattisson

Den 21 mars 2016 var det dags för 12:e årgången av tredagarskonferensen LILAC som organiseras av CILIP's Information Literacy Group. LILAC står för Librarians' Information Literacy Annual Conference och riktar sig till undervisande bibliotekarier och informationsspecialister. I följande konferensrapport återges inledningstal om bland annat gamification och digital kompetens, utdrag ur de parallella seminarierna och en rundvandring på ett medicinskt universitetsbibliotek.

University College Dublin med blommande magnolia i mars. Foto: Ramona Mattisson

Gamification – What can play do for you?

Under den första dagen höll Nicola Whitton från Manchester Metropolitan University och Alex Moseley från University of Leicester ett interaktivt anförande om *gamification*. Gamification är ett relativt nytt begrepp och innebär att man tar egenskaper från spel och sätter in i ett nytt sammanhang, till exempel undervisning, för att göra det mer roligt och engagerande. Lekar kan vara ett bra sätt att få igång en större grupp människor. Om deltagarna blir utmanade kan ett intresse väckas och tävlingsinstinkten triggas. Att uppmuntra till lek innebär även att man ger utrymme för att misslyckas.

Hela konferensen genomsyrades av gamification till den grad att det upplevdes som ett tema. Ett av de större spelen var att alla vid registreringen fick en bingobricka i antingen gult, blått, rött eller grönt. I bingospelet ingick att man skulle konversera med andra konferensdeltagare och fråga om de kunde röra vid sin näsa med tungspetsen, om de hade blivit publicerade med mera. Om man lyckades fylla sin bricka med signaturer fick man byta ut den till ett klistermärke med ett fingeravtryck på. Klistermärkena skulle sedan sättas upp på ett plakat och bilda siluetten av Sherlock Holmes. Det blev en stor tävling där man utan att känna sina lagdeltagare blev lockad att samla in klistermärken. Ett sätt att få in klistermärken var att ställa frågor vid de olika presentationerna. All form av interaktivitet belönades. Att det uppmuntrades på det här viset tyckte jag var positivt.

Sherlocked. Foto: Ramona Mattisson

Why reflect? The holistic practice of stepping back

Tisdagens huvudtalare Char Booth från California State University San Marcos blev presenterad som en "librarian superstar". Hon pratade mycket om att vara kritisk och vikten av att reflektera över sin undervisning och det man gör. Hon uppmanade till självreflektion och tyckte bland annat att man kunde fråga sig om ens pedagogiska val följer instinkt, teori, antagande eller autopilot, samt reflektera över om det går att hitta evidens på att studenterna lär sig som ett resultat av ens agerande.

Char Booth pratade även om upphovsrätt och använde sig av begreppet "information privilege". Hon menade att det är ett informationsprivilegium att som student ha tillgång till betald vetenskaplig information. Denna förmån går att använda för att sprida informationen vidare. Char Booth ansåg att man kan uppmuntra studenterna till att redigera innehållet i uppslagsverket Wikipedia och använda informationen som de har tillgång till via bibliotekets databaser.

Building digital capability in the library

Den sista keynote-talaren var James Clay från JISC som jobbade med ett projekt om digital kompetens. Han pratade om att den mänskliga bristen kunde förebyggas genom digital kompetens. Som exempel tog han upp att ett mejl till HIV-sjuka hade skickats ut där mottagarna kunde se vilka de övriga mottagarna var, vilket han hävdade inte kan skyllas på den mänskliga faktorn utan på digital inkompetens. James Clay berättade hur hans företag arbetade med att utrusta personal med de verktyg och resurser som krävs för att förbättra den digitala kapaciteten på lokal och institutionell nivå. Han förespråkade att anställda ska investera i och utbilda sig i "digital capability" för att alla skulle tjäna på det; både i tid, pengar och effektivitet. Exempel på detta är att man utnyttjar smarta funktioner som finns i Word eller att man har ett referenshanteringsprogram istället för att skriva referenser manuellt. Bibliotekarier borde ha ett digitalt medvetande och James Clay gav konferensdeltagarna en hemläxa i att skapa en biblioteksprofil inom digital kompetens.

Lite utdrag ur de parallella seminarierna

Som deltagare går man på ett flertal parallella seminarier. En trend som jag snappade upp var visualisering och att använda sig av bilder i lärandet. Yayo Umetsubo från Cape Breton University i Kanada berättade i sitt seminarium "Art historical theories and practices can strengthen pedagogical approaches to information literacy instruction" om hur hon använde sig av konst för att förmedla budskap. Hon gav flera exempel, bland annat att hon under den internationella Open Access-veckan hade tapetserat väggarna med vetenskapliga artiklar. Hon hade valt ut 20 artiklar och letat upp alla artiklarna i referenslistorna och skrivit upp vad de kostade sammanlagt och var och en för sig. På ett annat seminarium berättade Mason Brown från Hunter College hur han och hans kollegor använde sig av tecknade serier för att få studenter att lära sig att ställa frågor.

En annan spaning är att minst två av presentatörerna hade gjort etnografiska studier. Från New York berättade tre bibliotekarier om studenternas biblioteksanvändning under rubriken "What actually happens: an ethnographic investigation of student library use". De som genomförde studien hade bland annat infiltrerat studenterna genom att låtsas att de var studenter och försöka bete sig som dem i biblioteket. De hade även samlat in över 1100 svar i en stor undersökning där de använde utlottningen av en Mac-dator som lockbete. Från University College Dublin berättade Siobhán Dunne om sin etnografiska studie under rubriken "What can a User eXperience (UX) approach tell us about the undergraduate research process?" som kommenterade att hon till skillnad från de amerikanska kollegorna inte hade arbetat undercover.

Något som berörde mig var presentationen "Using Interactive Narrative to Drive Student Learning" med Jeremy Walker från Weill Cornell Medicine – Qatar. Det handlade om att använda sig av ett datorspel för att läkarstudenter skulle lista ut vilka åkommor som patienterna hade. Tidigare informationsundervisning hade gjort studenterna passiva men den här typen av undervisning engagerade studenterna mer. Han visade upp ett diagram på vad studenterna tyckte om den här typen av undervisning. Staplarna som visades gick från boring till excitement. Jeremy Walker gillade inte vissa medicinska

databaser utan sa uttryckligen: "PubMed sucks". Det är en stor kontrast mot attityden som jag är van vid bland kollegorna i Sverige där man istället försöker förmedla en positiv syn på de medicinska databaserna som en viktig resurs till studenterna. Det var ändå bra att han sa så för jag blev provocerad och lyckades gå utanför min trygghetszon och för första gången ställa en fråga. I Sverige ställs det krav på att studenterna på ett självständigt vis ska hitta och selektera information. Det kan vara nyttigt att känna till att det kan se annorlunda ut i andra länder och att den vetenskapliga bedömningen inte alltid är i fokus utan att till exempel läkaryrket kan ses som ett praktiskt yrke. Jeremy Walker berättade att de i Qatar använder sig av andra typer av tjänster som ClinicalKey för att få fram vetenskaplig information om evidensbaserad medicin.

Rundvandring på Health Science Centre

På Medicinska fakulteten i Lund så finns Health Science Centre, och tänka sig, det finns även ett Health Science Centre på University College Dublin. Jag var där på en guidad rundtur och det var intressant att se hur ett irländskt medicinskt universitetsbibliotek såg ut. Bland annat hade de ett medicinskt museum som även fungerade som grupprum. Bibliotekarierna som arbetade där verkade inte överdrivet förtjusta i att vistas i rummet men sa att studenterna verkade trivas. "There is nothing healthy in this room", sa en av bibliotekarierna och syftade på alla glasburkar som var fyllda med abnormiteter. Biblioteket var välbesökt och hade många studieplatser. En sak som skiljer det åt från svenska förhållanden är att man behöver ett passerkort för att komma in i biblioteket. Studenterna har ett UCD-kort som de använder. Har man glömt sitt kort så får man betala 2 euro för att komma in i biblioteket.

Abnormiteter på burk. Foto: Ramona Mattisson

Avslutning

Det blev många intryck att bearbeta från konferensen. Det jag tar med mig hem är bland annat Char Booths inspirerande tal om att reflektera. Jag ska läsa hennes bok *Reflective Teaching, Effective Learning* och hålla ett öga på henne framöver. Visualisering är något som jag är intresserad av sedan tidigare, men de seminarier som jag varit på har inspirerat mig ytterligare och stärkt mig till ett projekt som på ett grafiskt sätt ska visa skillnaden mellan vetenskapliga artiklar och översiktsartiklar. Då gamification var så dominerande under konferensen så har jag funderat på hur man skulle kunna koppla det till sin verksamhet, men det är inget som är aktuellt för min undervisning i dagsläget.

Det var tre intensiva och innehållsrika dagar på University College Dublin. Det var trevligt att få mingla runt och prata med bibliotekarier från de brittiska öarna, men det var även kul att knyta kontakter med andra svenskar som var på plats. LILAC är en stor välorganiserad konferens som rekommenderas till bibliotekarier som arbetar med informationskompetens. Nästa år kommer konferensen att hållas i Swansea i Wales.

Om författaren

Ramona Mattisson arbetar som undervisande bibliotekarie på Medicinska Fakulteten vid Lunds universitet.

Vidare läsning

Presentationerna från LILAC 2016 finns tillgängliga via konferensens webbsida: <http://www.lilacconference.com/lilac-archive/lilac-2016-1> [2016-05-04]